

1. Márffy Ödön és Csinszka a Szamos utcai villájuk kertjében
Színházi Élet, 1927. 52.

106. ► MÁRFFY ÖDÖN (1878-1959)

Gyümölcscsendélet, 1930 körül

Olaj, papírlemez, 50x73 cm
Jelezve jobbra fent: Márffy Ödön

Kezdő ár: 7 000 000 Ft / 22 581 EUR
Becsérték: 12 000 000 – 15 000 000 Ft
Estimated value: 38 710 – 48 387 EUR

AUKCIONÁLVA:
► BÁV 9. árverés, 81. tétel

Márffy Ödön festészetében a húszas évek végén beköszöntő, lényegében haláláig tartó szemléletbeli módosulást pontosan definiálják az alábbi, a művész 1942-ben keletkezett sorai: „Az impresszív megjelölésnek már régóta semmi köze képeimhez. Összevont és képpé szublimált emlékeimet festem meg. Nem támaszkodom semmire, illetve csak életem tartalmára, mely szorosan hozzátartozik a való világhoz.” A változás előzményét jelentő 1917–1927 közötti időszakot úgy is felfoghatjuk, mint permanens kísérletezést a különböző kompozíciós tényezőkkel, színfoltokkal, kontúrral, formákkal, síkokkal, plasztikus tömegekkel, fényvel. Festészetének az volt a célja, hogy a realiztikus figurát alapvetően absztrakt síkba komponálja, a tiszta színeket és a tónus értékeket egyensúlyba hozza. Az egységes atmoszféra elérésére irányuló festői kísérleteknek eredményeként azonban már az 1930 körüli időszakban egy sor remekmű származott a mester kezétől.

1928-ban New York-ban, majd Washington-ban a Phillips Memorial Gallery-ban állított ki. Visszaemlékezése szerint: „Életem egyik legszebb pillanata volt, amikor Picasso, Braque, Van Gogh és Cézanne képeinek társaságában ott láttam az én képeimet.” Ezek a kiállítások erkölcsi és anyagi sikerekkel zárultak, illetve a Csinszkával töltött nyugodt időszak alatt egy kiegyensúlyozott, termékeny alkotói periódus következett, melyet a kortárs kritikus találóan így jellemezett: „Jelenségek materiális anyaga pompás, gazdag, de szinte anyagtalán színfoltokba koncentráldott, amelyeket hatalmas temperamentum alakít rendkívül expresszív erejű, nagy dinamikájú képzetekké. De sem a víziós festőiség, sem a kifejezés ereje nem bontja meg a kompozíció szerkezeti egységét, amelynek biztos architektúrája szerves, egységes képpé fogja az egyébként, oly könnyen szétesővé váló képelemeket.”

A szinte testetlen, áttetsző motívumok Márffy Ödön csendéletein is megjelentek ebben az időszakban. Motívumai beleolvadnak a körülöttük lévő légies, akvarellszerű színfoltokból álló háttérbe, melynek szilárd keretét rendszerint architekturális elemek szolgálnak. A kép dekoratív szövege, az ornamentális díszítés hangsúlyos jelenléte az örökkévalóság érzetét sugallja, időtlenné teszi a festményeit.

1
2 3

2. Henri Matisse:
Köröcsinvirágok az ablakban, 1930-as évek

3. Henri Matisse: Csendélet zöldekkel
New York, Metropolitan Museum of Art